

**Το να είναι κανείς ηγέτης στην Εκκλησία είναι
έργο δύσκολο και υπεύθυνο (Α΄ Τιμ. δ΄ 9-15)
(Ιωάννης Καραβιδόπουλος, Ομότιμος Καθηγητής
Ερμηνείας της Καινής Διαθήκης, Θεολογικής
Σχολής Α.Π.Θ.)**

/ [Πεμπουσία](#)

Το αποστολικό ανάγνωσμα της Κυριακής προέρχεται από την Α΄ προς Τιμόθεον επιστολή του Απ. Παύλου, που περιέχει συμβουλές του Αποστόλου προς τον μαθητή και συνεργάτη του Τιμόθεο, τον οποίο άφησε επίσκοπο στην Εκκλησία της Εφέσου:

«Παιδί μου Τιμόθεε, αυτό που λέω είναι αλήθεια κι αξίζει να γίνει πέρα για πέρα αποδεκτό. Κι εμείς γι' αυτό υπομένουμε κόπους και ονειδισμούς, γιατί στηρίξαμε την ελπίδα μας στον αληθινό Θεό, που είναι σωτήρας όλων των ανθρώπων κι ιδιαίτερα των πιστών. Αυτά να παραγγέλλεις και να διδάσκεις. Κανείς να μη σε καταφρονεί που είσαι ακόμη νέος. Αντίθετα, να γίνεις υπόδειγμα για τους πιστούς με τον λόγο, με τη συμπεριφορά σου, με την αγάπη, με την πνευματική ζωή, με την πίστη, με την αγνότητα. Όσοι να έρθω, συγκέντρωσε την προσοχή σου στην

ανάγνωση των Γραφών, στις συμβουλές και στη διδασκαλία. Μην αφήνεις αχρησιμοποίητο το χάρισμα που έχεις και που σου δόθηκε όταν ύστερα από υπόδειξη των προφητών της εκκλησίας σε χειροτόνησαν οι πρεσβύτεροι. Αυτά να έχεις στο νού σου, μ' αυτά να ασχολείσαι, ώστε η πρόοδός σου να είναι φανερή σ' όλα».

Στο κείμενο αυτό περιγράφονται τα χαρακτηριστικά του υπεύθυνου ηγέτη της Εκκλησίας, τα οποία τον καθιστούν πρότυπο και υπογραμμό για τους πιστούς. Εφιστά ο Παύλος την προσοχή του Τιμόθεου με τη φράση που χρησιμοποιεί στην αρχή της ενότητας και που τη χρησιμοποιεί συχνά στις Ποιμαντικές επιστολές του (Α΄ και Β΄ προς Τιμόθεον και προς Τίτον), όταν θέλει να υπογραμμίσει κάτι ή να παραθέσει μία παράδοση της Εκκλησίας: «αυτό που λέω είναι αλήθεια κι αξίζει να γίνει πέρα για πέρα αποδεκτό». Κι αμέσως αναφέρεται στους κόπους του και την ελπίδα του στον Σωτήρα Θεό, υπονοώντας προφανώς ότι αυτά πρέπει να χαρακτηρίζουν και τον παραλήπτη της επιστολής. Αξίζει να σημειωθεί ότι ο Θεός ονομάζεται «Σωτήρας όλων των ανθρώπων», όπως σε άλλο σημείο της επιστολής λέγεται ότι «ο Σωτήρας μας Θεός θέλει να σωθούν όλοι οι άνθρωποι και να γνωρίσουν σε βάθος την αλήθεια» (Α΄ Τιμ.2,4).

Στη συνέχεια του αναγνώσματος ο Παύλος δίνει τα χαρακτηριστικά του ηγέτη που τον καθιστούν πρότυπο για τους χριστιανούς:

1. Ο Τιμόθεος ήταν νέος στην ηλικία – πράγμα το οποίο, λέγει ο Παύλος, δεν αποτελεί εμπόδιο στο έργο του, εφόσον βέβαια έχει τα χαρακτηριστικά που απαριθμεί στη συνέχεια, πρώτο εκ των οποίων είναι η συνεχής διδασκαλία. Ο εκκλ. ηγέτης δεν έχει μόνο διοικητικά καθήκοντα αλλά πρωτίστως είναι διδάσκαλος, και κανείς δεν μπορεί να τον υποτιμήσει για τη νεότητά του εφόσον εκτελεί σωστά το έργο του.
2. Ειδικότερα ζητεί ο Απόστολος να είναι υπόδειγμα ο Τιμόθεος στον λόγο του, ο οποίος πρέπει να είναι λόγος όχι επιφανειακός και άνευ περιεχομένου αλλά εμπνευσμένος από την Αγία Γραφή.
3. Ο λόγος δεν μπορεί να είναι αποτελεσματικός εάν δεν συνοδεύεται από τη σωστή «συμπεριφορά», η οποία πολλές φορές μιλάει πιο δυνατά από τα λόγια, όταν μάλιστα συνοδεύεται από αγάπη.
4. Η αγάπη, δεν αποτελεί για τον ηγέτη καθώς και για κάθε χριστιανό συναισθηματική ωραιολογία αλλά πράξη ζωής, που εκτείνεται μέχρι και την αυτοθυσία, διότι «ο καλός ποιμένας θυσιάζει τη ζωή του για χάρη των προβάτων», όπως λέγει ο ίδιος ο Χριστός στο κατά Ιωάννην Ευαγγέλιο, όπου και προβάλλει τον εαυτό του ως τον «καλό ποιμένα» (Ιω. 10,11).
5. Η «πνευματική ζωή» είναι η ζωή που εμπνέεται από το Άγιο Πνεύμα, και έχει τους καρπούς του Πνεύματος, τους οποίους απαριθμεί ο Παύλος στην προς Γαλάτας επιστολή του: αγάπη, χαρά, ειρήνη, μακροθυμία, καλοσύνη, αγαθότητα, πραότητα, εγκράτεια (Γαλ. 5,22).
6. Η πίστη, που δεν είναι απλή θεωρητική παραδοχή ορισμένων χριστιανικών αρχών αλλά πλήρης και άνευ δισταγμών εμπιστοσύνη στον Θεό.
7. Η αγνότητα στον τρόπο ζωής, στις προθέσεις, στη συμπεριφορά.
8. Η ανάγνωση των Γραφών, για την οποία γράφει ο Ιωάννης ο Χρυσόστομος: «Μεγάλη ασφάλεια για να μην αμαρτάνει κανείς είναι η ανάγνωση των Γραφών, ενώ η άγνοια της Γραφής οδηγεί σε γκρεμό και βάραθρο βαθύ. Αυτό γέννησε τις αιρέσεις, αυτό εισήγαγε τον διεφθαρμένο βίο, αυτό έφερε τα άνω κάτω» (PG 48,995).

Τέλος, προτείνει ο Παύλος στον Τιμόθεο:

9. Να μην παραμελεί το χάρισμα που του δόθηκε με τη χειροτονία του από τους πρεσβυτέρους της Εκκλησίας.

Με την τήρηση όλων αυτών ο Τιμόθεος θα έχει *«πρόοδο φανερή σε όλα»*.

Το να είναι κανείς ηγέτης στην Εκκλησία είναι έργο δύσκολο και υπεύθυνο, είναι παράλληλα όμως σημαντικό για τον χριστιανό να έχει στο πρόσωπο του ηγέτη ένα πρότυπο που θα τον εμπνέει.